

Posudek oponenta habilitační práce

Masarykova univerzita	Právnická
Fakulta	Správní právo a právo životního prostředí
Obor řízení	
Uchazeč	JUDr. Olga Pouperová, Ph.D.
Pracoviště uchazeče	Právnická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
Habilitační práce (název)	<i>Institucionální aspekty regulace médií</i>
Oponent	doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.
Pracoviště oponenta	Právnická fakulta Karlovy univerzity

Text posudku

Předložená habilitační práce s názvem „Institucionální aspekty regulace médií“ o rozsahu cca 200 číslovaných stran vlastního textu je rozdělena do dvou částí: 1. Mediální regulační orgány, 2. Veřejnoprávní provozovatelé vysílání. Věnuje se tedy zejména postavení institucí, v jejichž působnosti je regulace rozhlasového a televizního vysílání, a postavení institucí zajišťujících veřejnoprávní rozhlasové a televizní vysílání. Obsah práce je užší než její název, neboť jsou v podstatě ponechány stranou otázky regulace jiných druhů médií, a v případě rozhlasového a televizního vysílání otázky regulace jiných než veřejnoprávních provozovatelů těchto druhů médií. Témata, která uchazečka zpracovává, jsou však rozebrána na odpovídající odborné úrovni, detailně, za použití kritické analýzy tuzemské i komparovaných vybraných zahraničních právních úprav, literatury, judikatury i dalších dokumentů.

V první části práce věnuje autorka velkou pozornost nejen postavení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, ale šířeji i jiných tzv. nezávislých správních úřadů, a to i z pohledu evropského práva a rozboru postavení regulačních orgánů v jiných státech. Podobně i druhá část o postavení veřejnoprávních provozovatelů rozebírá judikaturu zejm. Evropského soudu pro lidská práva, ze zahraničních německého Spolkového ústavního soudu. Možná nebylo ze systematického pohledu nejvhodnější zařazení historického exkursu a vývoje úprav o Českém rozhlasu a České televizi takřka v závěru práce (od str. 183), či možná nadbytečně rozsáhlý rozbor povahy rozhlasových a televizních poplatků. Publikované názory jsou v řadě případů diskusní, což je vzhledem ke zkoumanému tématu pochopitelné.

Chci upozornit na některé dílčí otázky, které by si třeba zasloužily bližší vysvětlení nebo upřesnění:

- ke str. 21, 22: podrobnější rozbor by si vyžádal rozbor institutu „soukromé samosprávy“. Ačkoli postrádá, jak se uvádí v práci, veřejnoprávní delegaci, může mít její činnost důsledky i do oblasti veřejnoprávních vztahů.
- ke str. 34: není jasné, v jakých případech se má uplatňovat pravidlo, že pro „obyčejné“ správní úřady je charakteristická více či méně pravidelná obměna, daná volebním obdobím zastupitelských orgánů, od nichž jsou odvozeny. Patrně nejde o citaci jiného pramene, tomuto textu předchází odkaz na polský systém, následuje citace jiného zahraničního autora. Není jasné, jak by odpovídala formulace o „pravidelné obměně“ správních úřadů v případě kontinentálního systému státní služby.
- ke str. 42: v historické poznámce o regulaci na úseku vysílání před nabytím účinnosti zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, nejsou

- zmíněny licence vydané meziresortní komisí vlády ČSFR a komisí Ministerstva kultury ČR (viz přechodné ustanovení § 25 odst. 2 zákona č. 468/1991 Sb.);
- ke str. 43: při rozboru uváděné „sdílené pravomoci“, když členy RRTV jmenuje předseda vlády na návrh Poslanecké sněmovny, bylo namíště rozebrat obsahový význam zákonného požadavku § 7 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., aby tak předseda vlády učinil „neprodleně po obdržení návrhu“;
 - ke str. 44: text, že členství v RRTV zaniká dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl člen „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jímž byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,“ sice odpovídá platnému znění § 7 odst. 6 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb., ale neodpovídá úpravě platného občanského zákoníku, který institut zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům nahradil úpravu jinou;
 - ke str. 50: formulace, že všechny správní úřady mají být vládě „podřízeny“, by si zasloužila podrobnější rozbor, v čem má taková „podřízenost“ spočívat (na str. 54 se uvádí, že některé správní úřady „nejsou podřízeny žádnému jinému správnímu úřadu ani vládě“);
 - ke str. 53/54: tvrzení, že „zákon o vysílání, který upravuje kompetence RRTV, ruší obecné pravidlo dle § 21 kompetenčního zákona, které je ve své podstatě vyjádření funkční podřízenosti“ by vyžadovalo detailnější argumentaci. Zákon č. 231/2001 Sb. ve svém původním znění přece Radu pro rozhlasové a televizní vysílání mezi „ústřední orgány státní správy České republiky“ dle kompetenčního zákona neřadil, nedotýkal se proto ani jejího § 21. Až pozdější zákon č. 250/2014 Sb. zařadil Radu pro rozhlasové a televizní vysílání bez dalšího mezi ústřední orgány státní správy v existujícím kompetenčním zákoně, aniž by upravil nějaké zvláštní postavení Rady.
 - ke str. 55: tvrzení, že „zákony, které správní úřady, jež bychom mohli zařadit do kategorie správních úřadů, zřizují, jsou ve vztahu ke kompetenčnímu zákonu zákony pozdějšími a zjevně také zákony zvláštními“, vyžaduje vysvětlení: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a Úřad pro ochranu osobních údajů byly výslovně zařazeny bez dalšího do kompetenčního zákona více let poté, co byly tyto správní orgány příslušnými zákony zřízeny;
 - ke str. 61: text porovnávající možnost odvolání ministra a vedoucí či člena nezávislého správního řádu se mohl vypořádat i s otázkou možností odvolání vedoucího ústředního úřadu, který sice není nezávislým správním úřadem, ale jehož vedoucí je ve státní službě;
 - ke str. 95: formulace, že RRTV nemá žádný nadřízený správní orgán, měla být konfrontována s § 178 správního řádu;
 - ke str. 95/96: situace, kdy by rozhodoval kolegiální správní orgán členy, kteří např. nesplňují podmínku vzdělání (ale byli do funkce jinak oprávněným orgánem jmenováni či zvoleni), se podle mne diametrálně liší od situace, kdyby „rozhodovaly“ osoby, jímž už skončilo funkční období – ve druhém případě by šlo spíše jen o zdánlivé, nikoli nicotné rozhodnutí;
 - ke str. 160: formulace, že Česká televize a Český rozhlas mají právní osobnost i svéprávnost, neodpovídá koncepci občanského zákoníku, která spojuje svéprávnost jen s osobami fyzickými.

Je třeba ocenit, že uchazečka svým stylem zpracování prokázala vytříbenou schopnost analyzovat ty významné správně právní instituty, které souvisejí s rozebíraným tématem.

Dotazy oponenta k obhajobě habilitační práce

- 1) Vysvětlit rozdíl v pojetí nestrannosti a nezávislosti (ve vztahu k postavení a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání)
- 2) Existují právní možnosti ochrany proti odvolání Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (jako celku) předsedou vlády na návrh Poslanecké sněmovny?

Závěr

Habilitační práce JUDr. Olgy Pouperové, Ph.D., „Institucionální aspekty regulace médií“

splňuje

požadavky standardně kladené na habilitační práce v oboru Správní právo a právo životního prostředí.

V Brně dne 15. února 2017

